

ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารสถานศึกษากับความสามารถในการจัดการเรียนรู้ของครูในยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม

The Relationship Between Creative Leadership of School Administrators and Competency of Learning Management in Digital Era of School Teacher Under Nakhon Phanom

Secondary Educational Service Area Office

ธิปก อภัยโส¹ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สวัสดิ์ โพธิวัฒน์² รองศาสตราจารย์ ดร.ไชยา ภาวะบุตร³

Thipok Apaipo¹ Asst. Prof. Dr.Sawat Pothivat² Assoc. Prof Dr.Chaiya Pawabutra³

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีความมุ่งหมายเพื่อศึกษา เปรียบเทียบ หาความสัมพันธ์ และหาแนวทางการพัฒนาภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารสถานศึกษาและความสามารถในการจัดการเรียนรู้ของครูในยุคดิจิทัล ของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม การวิจัยมี 2 ตอน คือ ตอนที่ 1 ภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารสถานศึกษาและความสามารถในการจัดการเรียนรู้ของครูในยุคดิจิทัล กลุ่มตัวอย่าง ประกอบด้วย บุคลากรในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม ปีการศึกษา 2567 จำนวน 335 คน กำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างโดยใช้ตารางของเครจซ์และมอร์แกน ใช้การสุ่มกลุ่มตัวอย่างแบบกลุ่ม เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูลเป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ประกอบด้วย ข้อมูลเกี่ยวกับภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารสถานศึกษา มีอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง 0.230 – 0.583 ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.912 และข้อมูลเกี่ยวกับความสามารถในการจัดการเรียนรู้ของครูในยุคดิจิทัล มีอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง 0.230 – 0.478 ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.841 และสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบค่าที ค่าเอฟ และค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อย่างง่ายของเพียร์สัน ตอนที่ 2 หาแนวทางการพัฒนาภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารสถานศึกษาและความสามารถในการจัดการเรียนรู้ของครูในยุคดิจิทัล โดยการสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิแล้วทำการวิเคราะห์เชิงเนื้อหา

ผลการวิจัยพบว่า

1. ภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารสถานศึกษา โดยรวม อยู่ในระดับมาก
2. ความสามารถในการจัดการเรียนรู้ของครูในยุคดิจิทัล โดยรวม อยู่ในระดับมาก
3. ผลการเปรียบเทียบภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารสถานศึกษา

ของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม จำแนกตามสถานภาพการดำรงตำแหน่งและประสบการณ์ในการทำงาน โดยรวม พบว่า แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วนจำแนกตามขนาดโรงเรียน โดยรวม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

คำสำคัญ: ภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ การจัดการเรียนรู้ของครู ยุคดิจิทัล

หลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

¹Master of Education Program in Educational Administration Sakon Nakhon Rajabhat University

^{2,3}อาจารย์ประจำหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต และหลักสูตรครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

^{2,3}Lecturer Master of Education Program and Doctor of Education Program in Educational Administration Sakon Nakhon Rajabhat University

*ผู้ติดต่อ, อีเมล: ธิปก อภัยโส, thipok.ap66@snru.ac.th

รับเมื่อ 30 มีนาคม 2568 แก้ไข 23 พฤษภาคม 2568 ตอรับ 24 พฤษภาคม 2568

4. ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการจัดการเรียนรู้ของครูในยุคดิจิทัลของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนม จำแนกตามสถานภาพการดำรงตำแหน่งและขนาดโรงเรียน โดยรวม พบว่าแตกต่างกันโดยมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนจำแนกตามประสบการณ์ในการทำงาน โดยรวม พบว่าแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

5. ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารสถานศึกษา กับความสามารถในการจัดการเรียนรู้ของครูในยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม พบว่า โดยรวม มีความสัมพันธ์กันทางบวก โดยมีความสัมพันธ์อยู่ในระดับปานกลาง ($r_{xyt} = 0.669$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

6. แนวทางการพัฒนาภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารสถานศึกษาที่มีความสัมพันธ์กับความสามารถในการจัดการเรียนรู้ของครูในยุคดิจิทัลที่ควรได้รับการพัฒนา 3 ด้าน คือ 1) ด้านการมีจินตนาการ ผู้บริหารควรส่งเสริมจินตนาการโดยสร้างบรรยากาศที่เปิดกว้าง ใช้นวัตกรรม และสร้างแรงบันดาลใจให้ครูคิดนอกกรอบ สนับสนุนการทำงานเป็นทีม แลกเปลี่ยนเรียนรู้ และร่วมมือกับเครือข่ายภายนอกเพื่อพัฒนาการเรียนรู้เชิงสร้างสรรค์ 2) ด้านการมีความคิดสร้างสรรค์ ผู้บริหารควรส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมในการจัดการเรียนรู้ สร้างวัฒนธรรมที่เปิดกว้าง กระตุ้นให้ครูและนักเรียนคิดนอกกรอบและสร้างสรรค์ผลงานใหม่ๆ และ 3) ด้านการมียืดหยุ่น ผู้บริหารควรเปิดรับแนวคิดใหม่ ปรับตัวตามสถานการณ์ ใช้เทคโนโลยีเสริมการเรียนรู้ และบริหารงานอย่างยืดหยุ่นตามบริบทผู้เรียนและสังคมยุคดิจิทัล

ABSTRACT

The purposes of this research aimed to study, compare, analyze the relationship, and develop guidelines for enhancing the creative leadership of school administrators and the competency of learning management among teachers in the digital age within schools under the Nakhon Phanom Secondary Educational Service Area Office. The study consists of two parts. Part 1 examines the creative leadership of school administrators and the learning management competency of teachers in the digital age. The sample group comprises 335 personnel from schools under the Secondary Educational Service Area Office Nakhon Phanom for the academic year 2024, determined using Krejcie and Morgan's table and selected through cluster random sampling. The research instruments were five-point Likert scale questionnaires. The questionnaire on administrators' creative leadership showed discrimination values ranging from 0.230 to 0.583 and a reliability coefficient of 0.912. The questionnaire on teachers' instructional management competency in the digital era had discrimination values ranging from 0.230 to 0.478 with a reliability coefficient of 0.841. Data analysis involved frequency, percentage, mean, standard deviation, t – test, F – test, and Pearson's correlation coefficient. Part 2 focuses on developing guidelines for enhancing the creative leadership of school administrators and the competency of learning management among teachers in the digital era. This was achieved through expert interviews, followed by content analysis.

Research Findings

1. The overall level of creative leadership among school administrators was high.
2. The overall level of instructional competency of teachers in the digital era was high
3. Statistically significant differences were found in the levels of creative leadership based on administrators' positions and years of experience at the 0.01 level, and based on school size at the 0.05 level.

4. Statistically significant differences in teachers' instructional competency were found based on their positions and school size at the 0.05 level, and based on years of experience at the 0.01 level.

5. There was a moderate positive correlation ($r = 0.669$) between administrators' creative leadership and teachers' digital – era instructional competence, which was statistically significant at the 0.01 level.

6. There are three key areas for developing creative leadership among administrators that are positively related to teachers' instructional competence were identified: 1) imagination – administrators should foster an open and innovative environment, inspire out – of – the – box thinking, and encourage collaboration; 2) creativity – administrators should promote the integration of technology and innovation in learning design, support a culture of creative thinking, and empower teachers and students to produce digital works; and 3) flexibility – administrators should embrace new ideas, adapt to changing circumstances, utilize technology effectively, and manage in alignment with the needs of learners and the digital society.

Keywords: Creative Leadership, Teachers' Learning Management, Digital Era

ภูมิหลัง

การศึกษาเป็นพื้นฐานที่สำคัญของการพัฒนาประเทศ เนื่องจากเป็นเครื่องมือในการเสริมสร้างศักยภาพของประชาชนทั้งในด้านความรู้ ความคิด และทักษะชีวิต โดยเฉพาะอย่างยิ่งในยุคดิจิทัลซึ่งมีความเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วจากเทคโนโลยีและกระแสโลกาภิวัตน์ ระบบการศึกษาจึงจำเป็นต้องปรับตัวอย่างต่อเนื่องเพื่อให้ทันกับความต้องการของสังคมโลกในศตวรรษที่ 21 ซึ่งไม่ได้มุ่งเน้นแค่การเรียนรู้ในห้องเรียนเท่านั้น แต่ยังเน้นไปที่การพัฒนาทักษะสำคัญ เช่น การคิดวิเคราะห์ การแก้ปัญหา การสื่อสาร และการทำงานเป็นทีม (สุรศักดิ์ ปาเฮ, 2556, หน้า 2) ในบริบทของการจัดการศึกษาในปัจจุบัน ผู้นำทางการศึกษามีบทบาทสำคัญในการขับเคลื่อนการเปลี่ยนแปลง โดยเฉพาะภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ ที่มุ่งเน้นการใช้จินตนาการควบคู่กับการคิดเชิงระบบอย่างละเอียดถี่ถ้วน ซึ่งส่งผลให้เกิดนวัตกรรมทางการจัดการเรียนรู้และการบริหารงานภายในสถานศึกษา ผู้นำลักษณะนี้จะสามารถจูงใจบุคลากรให้ร่วมมือกันทำงานด้วยความเต็มใจ พร้อมทั้งสนับสนุนให้ครูและนักเรียนเติบโตไปด้วยกัน (เจริญ สุระประเสริฐ, 2559, หน้า 6)

ผู้นำที่มีวิสัยทัศน์ยังต้องสามารถเชื่อมโยงการศึกษากับปัญหาและบริบทของสังคมไทยได้อย่างเหมาะสม และส่งเสริมให้โรงเรียนเป็น “องค์กรแห่งการเรียนรู้” (Learning Organization) ซึ่งนักเรียนมีโอกาสได้พัฒนาศักยภาพอย่างต่อเนื่องและสร้างสรรค์ผ่านกิจกรรมหลากหลายที่เปิดโอกาสให้แสดงออกอย่างมีความหมาย (จันจิรา น้าขาว, 2562, หน้า 29)

การจัดการศึกษาในยุคดิจิทัลมีเป้าหมายเพื่อพัฒนาประเทศให้เกิดความมั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืน โดยเน้นการพัฒนาศักยภาพเยาวชนตั้งแต่ระดับปฐมวัยอย่างมีส่วนร่วมจากทุกภาคส่วน เพื่อตอบสนองต่อความต้องการของตลาดแรงงานและสังคม ซึ่งผู้บริหาร ครู และบุคลากรทางการศึกษามีบทบาทสำคัญในการสร้างการเรียนรู้ให้กับผู้เรียน (เพ็ญจันทร์ สินธุเขต, 2560, หน้า 107) ความเป็นโลกาภิวัตน์ในยุคดิจิทัลเกิดจากการเปลี่ยนแปลงด้านเทคโนโลยีสารสนเทศที่รวดเร็ว ส่งผลให้โลกเป็น “โลกไร้พรมแดน” โดยสามารถเข้าถึงข้อมูล ข่าวสาร และการสื่อสารได้ง่ายและรวดเร็วขึ้น อีกทั้งการดำเนินชีวิตประจำวันของมนุษย์มีประสิทธิภาพและหลากหลายมากขึ้น ซึ่งเทคโนโลยีนับเป็นตัวเร่งปฏิกิริยาสำคัญของการเปลี่ยนแปลงนี้ (สุกัญญา แซ่มซ้อย, 2558, หน้า 43)

จากที่กล่าวมาทั้งหมดนี้ จึงนำไปสู่ความสนใจของผู้นิพนธ์ในการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารสถานศึกษากับความสามารถในการจัดการเรียนรู้ของครูในยุคดิจิทัล ในโรงเรียนสังกัดสำนักงาน

เขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนม ซึ่งผลการศึกษามีประโยชน์ต่อการวางแผนงานในการพัฒนาภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารสถานศึกษา พร้อมทั้งส่งเสริมการทำงานของครูให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น และพัฒนาผู้เรียนให้สามารถอยู่ในโลกยุคใหม่ได้อย่างมั่นคง

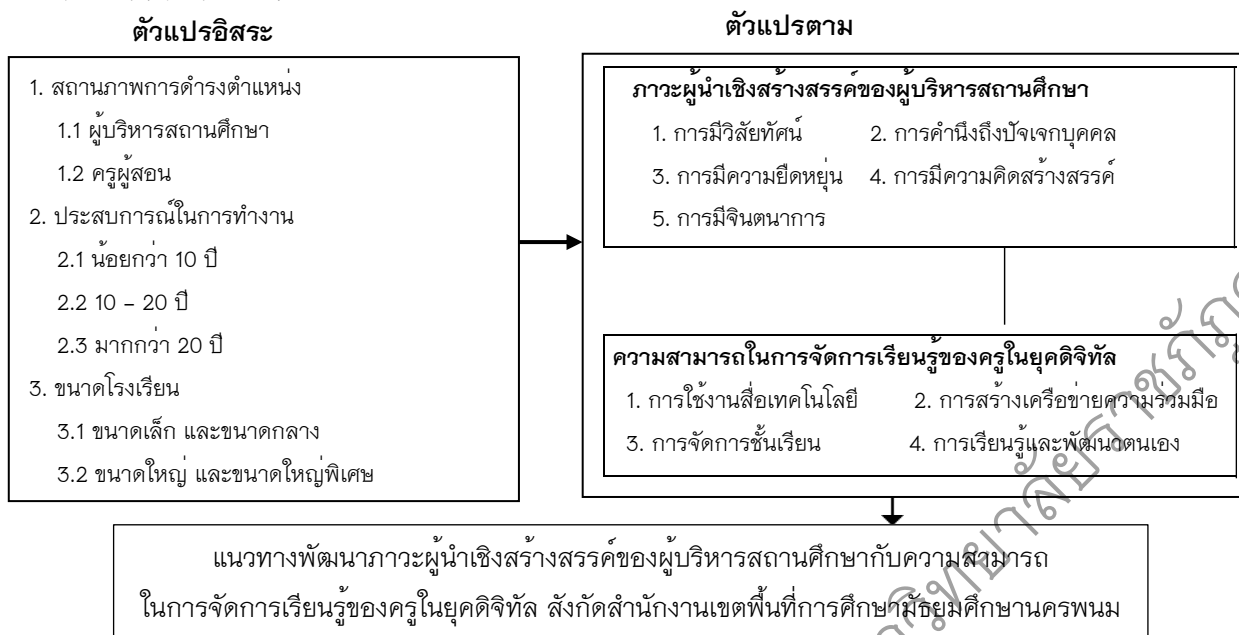
คำถามของการวิจัย

1. ภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารสถานศึกษาของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนม ตามการรับรู้ของผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอน อยู่ในระดับใด
2. ความสามารถในการจัดการเรียนรู้ของครูในยุคดิจิทัลของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนม ตามการรับรู้ของผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอน อยู่ในระดับใด
3. ภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารสถานศึกษาของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนม ตามการรับรู้ของผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอน จำแนกตามสถานภาพการดำรงตำแหน่ง ประสบการณ์ในการทำงานและขนาดโรงเรียนที่ต่างกัน แตกต่างกันหรือไม่อย่างไร
4. ความสามารถในการจัดการเรียนรู้ของครูในยุคดิจิทัลของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนม ตามการรับรู้ของผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอน จำแนกตาม สถานภาพการดำรงตำแหน่ง ประสบการณ์ในการทำงานและขนาดโรงเรียนที่ต่างกัน แตกต่างกันหรือไม่อย่างไร
5. ภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารสถานศึกษากับความสามารถในการจัดการเรียนรู้ของครูในยุคดิจิทัลของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนม ตามการรับรู้ของผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอน มีความสัมพันธ์กันหรือไม่อย่างไร
6. แนวทางการพัฒนาภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารสถานศึกษากับการจัดการเรียนรู้ของครูในยุคดิจิทัลของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนม ควรเป็นอย่างไร

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารสถานศึกษาของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนม ตามการรับรู้ของผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอน
2. เพื่อศึกษาความสามารถในการจัดการเรียนรู้ของครูในยุคดิจิทัล ของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนม ตามการรับรู้ของผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอน
3. เพื่อเปรียบเทียบภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารสถานศึกษาของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนม ตามการรับรู้ของผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอน จำแนกตามสถานภาพการดำรงตำแหน่ง ประสบการณ์ในการทำงานและขนาดโรงเรียนที่ต่างกัน
4. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการจัดการเรียนรู้ของครูในยุคดิจิทัล ของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนม ตามการรับรู้ของผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอน จำแนกตามสถานภาพการดำรงตำแหน่ง ประสบการณ์ในการทำงานและขนาดโรงเรียน ต่างกัน
5. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารสถานศึกษากับความสามารถในการจัดการเรียนรู้ของครูในยุคดิจิทัล ของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนม
6. เพื่อศึกษาแนวทางการพัฒนาภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารสถานศึกษากับความสามารถในการจัดการเรียนรู้ของครูในยุคดิจิทัลของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนม

กรอบแนวคิดของการวิจัย

ภาพประกอบ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากร (Population) ที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ บุคลากรในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม ปีการศึกษา 2566 จำนวนทั้งสิ้น 1,782 คน จำแนกเป็นผู้บริหารสถานศึกษา จำนวน 130 คน และครูผู้สอน จำนวน 1,652 คน จากทั้งหมด 51 โรงเรียน
2. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย บุคลากรในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม ปีการศึกษา 2567 กำหนดกลุ่มตัวอย่างขั้นต้นโดยใช้ตารางการประมาณขนาดกลุ่มตัวอย่างของเครจซีและมอร์แกน Krejcie and Morgan (1970, pp. 607 – 610, อ้างถึงใน บุญชม ศรีสะอาด, 2560, หน้า 43) ได้กลุ่มตัวอย่างขั้นต้นจำนวน 317 คน แต่ในการวิจัยครั้งนี้ใช้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 335 คน จำแนกเป็นกลุ่มผู้บริหารสถานศึกษา จำนวน 21 คน และครูผู้สอน จำนวน 314 คน จากโรงเรียน 51 โรงเรียน ซึ่งผู้วิจัยได้สุ่มกลุ่มตัวอย่างโดยใช้การสุ่มแบบกลุ่ม (Cluster Sampling) โดยทำการสุ่มได้จำนวน 1 สหวิทยาเขต คือ สหวิทยาเขตพระธาตุพนม เรณูนคร ซึ่งประกอบไปด้วยโรงเรียนขนาดเล็ก โรงเรียนขนาดกลาง และโรงเรียนขนาดใหญ่พิเศษ จำแนกเป็น ผู้บริหาร จำนวน 21 คน และครูผู้สอน จำนวน 314 คน จาก 8 โรงเรียน โดยเก็บรวบรวมข้อมูลจากบุคลากรของโรงเรียนในสหวิทยาเขตทุกคน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารสถานศึกษากับความสามารถในการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม แบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับสถานภาพและข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ประกอบด้วย สถานภาพการดำรงตำแหน่ง ขนาดโรงเรียน และประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน มีลักษณะเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check List)

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษามัธยมศึกษานครพนม จำนวน 5 ด้าน ซึ่งมีลักษณะเป็นมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ จากมากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.912 และค่าอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง 0.230 – 0.583

ตอนที่ 3 แบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับความสามารถในการจัดการเรียนรู้ของครูในยุคนวัตกรรม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนม จำนวน 4 ด้าน ซึ่งมีลักษณะเป็นมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ จากมากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุดค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.841 และค่าอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง 0.230 – 0.478

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

1. ผู้วิจัยเสนอคำร้องต่อสำนักงานบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ให้ออกหนังสือขอความ อนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากผู้บริหารสถานศึกษา และครูผู้สอนของโรงเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง
2. ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลกับผู้บริหารสถานศึกษา และครูผู้สอน ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษามัธยมศึกษานครพนม ที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 339 คน เพื่อขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยจะใช้แบบสอบถามออนไลน์ ในรูปแบบ google form โดยแนบลิ้งค์ (Link) หรือ คิวอาร์โค้ด (QR – Code) เพื่อให้ สะดวกรวดเร็วในการเก็บรวบรวมข้อมูล พร้อมชี้แจงวัตถุประสงค์ในการศึกษาให้ทราบ
3. ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมแบบสอบถาม ตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถาม จำนวน 335 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 100 แล้วจึงนำมาทำการวิเคราะห์ข้อมูล

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบที (t – test) ใช้สถิติ ทดสอบค่าเอฟ (F – test) การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One – way ANOVA) การทดสอบเป็นรายคู่โดยใช้วิธี ของเชฟเฟ (Scheffe – Method) และการหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (Pearson's Product Moment Coefficient) แปลค่าระดับความสัมพันธ์

สรุปผลการวิจัย

1. ระดับภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม โดยรวม อยู่ในระดับมาก
2. ระดับความสามารถในการจัดการเรียนรู้ของครูในยุคนวัตกรรม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษานครพนม โดยรวม อยู่ในระดับมาก
3. การเปรียบเทียบภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารสถานศึกษาของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษามัธยมศึกษานครพนม จำแนกตามสถานภาพการดำรงตำแหน่งและประสบการณ์ในการทำงาน โดยรวม พบว่า แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ส่วนจำแนกตามขนาดโรงเรียน โดยรวม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติที่ระดับ 0.05

4. การเปรียบเทียบความสามารถในการจัดการเรียนรู้ของครูในยุคดิจิทัลของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนม จำแนกตามสถานภาพการดำรงตำแหน่งและขนาดโรงเรียน โดยรวม พบว่าแตกต่างกันโดยมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ส่วนจำแนกตามประสบการณ์ในการทำงาน โดยรวม พบว่าแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

5. ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารสถานศึกษา (X_i) กับความสามารถในการจัดการเรียนรู้ของครูในยุคดิจิทัล (Y_i) สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม พบว่า โดยรวมมีความสัมพันธ์กันทางบวก โดยมีความสัมพันธ์อยู่ในระดับปานกลาง ($r_{xyt} = 0.669$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

6. แนวทางการพัฒนาภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารสถานศึกษาที่มีความสัมพันธ์กับความสามารถในการจัดการเรียนรู้ของครูในยุคดิจิทัลที่ควรได้รับการพัฒนา 3 ด้าน คือ 1) ด้านการมีจินตนาการ ผู้บริหารควรส่งเสริมจินตนาการโดยสร้างบรรยากาศที่เปิดกว้าง ใช้นวัตกรรม และสร้างแรงบันดาลใจให้ครูคิดนอกกรอบ สนับสนุนการทำงานเป็นทีม แลกเปลี่ยนเรียนรู้ และร่วมมือกับเครือข่ายภายนอกเพื่อพัฒนาการเรียนรู้เชิงสร้างสรรค์ 2) ด้านการมีความคิดสร้างสรรค์ ผู้บริหารควรส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมในการจัดการเรียนรู้ สร้างวัฒนธรรมที่เปิดกว้าง กระตุ้นให้ครูและนักเรียนคิดนอกกรอบและสร้างสรรค์ผลงานใหม่ ๆ และ 3) ด้านการมียืดหยุ่น ผู้บริหารควรเปิดรับแนวคิดใหม่ ปรับตัวตามสถานการณ์ ใช้เทคโนโลยีเสริมการเรียนรู้ และบริหารงานอย่างยืดหยุ่นตามบริบทผู้เรียน และสังคมยุคดิจิทัล

อภิปรายผลการวิจัย

1. ระดับภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของ ผู้บริหาร สถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม ตามการรับรู้ของผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอน โดยรวม อยู่ในระดับมาก ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัย ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ ผู้บริหารสถานศึกษามีความสามารถในการพัฒนาองค์กรผ่านการมีวิสัยทัศน์ที่ชัดเจน โดยมุ่งมั่นที่จะสร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการคิดสร้างสรรค์และการมีส่วนร่วมจากสมาชิกในองค์กร สามารถปรับตัวและตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลงในยุคดิจิทัล รวมถึงการคำนึงถึงความเป็นปัจเจกบุคคลเพื่อมอบหมายงานที่เหมาะสม ผลการศึกษานี้สอดคล้องกับงานวิจัยของ สอดคล้องกับงานวิจัยของเดือนใจ สุนกุล (2562, บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาเรื่อง ภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้อำนวยการโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 ผลการศึกษาพบว่า 1) ภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้อำนวยการโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 โดยรวมอยู่ในระดับมาก และสอดคล้องกับงานวิจัยของธนาภรณ์ นิลพัทพันธ์ (2562, หน้า 20) ได้ทำการศึกษาเรื่อง ภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 32 ผลวิจัยพบว่า 1) ครุมีความคิดเห็นเกี่ยวกับภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 32 โดยรวมอยู่ในระดับมาก

2. ความสามารถในการจัดการเรียนการสอนของครูยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอน โดยรวม อยู่ในระดับมาก ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัย ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ ครูมีการอบรมหรือเข้าร่วมกิจกรรมต่าง ๆ เพื่อพัฒนาวิชาชีพครูอย่างสม่ำเสมอ และนำความรู้ความสามารถ ทักษะที่ได้จากการพัฒนาตนเองและวิชาชีพมาใช้ในการพัฒนาการจัดการเรียนรู้ และการปฏิบัติงานของครู มีการทำงานเป็นทีมและการสร้างเครือข่ายความร่วมมือกับชุมชน มุ่งจัดการศึกษาให้สอดคล้องกับความต้องการของชุมชน ผลการศึกษานี้สอดคล้องกับงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เช่น งานวิจัยของ วีริยา ภูถาวร (2564,

หน้า 266 – 278) ได้ศึกษาเรื่อง การพัฒนาโปรแกรมเสริมสร้างคุณลักษณะครูผู้นำในการจัดการเรียนรู้ยุคดิจิทัล เพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาสำหรับโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 20 ผลการวิจัยพบว่า สภาพปัจจุบันของคุณลักษณะครูผู้นำในการจัดการเรียนรู้ยุคดิจิทัลเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา สำหรับโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 20 โดยรวมอยู่ในระดับมาก และสอดคล้องกับงานวิจัยของสุปรียา ไตรยะพันธ์ และรชฏ สุวรรณบุญ (2565, หน้า 931 – 943) ที่ได้ทำวิจัยเรื่อง สภาพปัญหาและแนวทางพัฒนาการจัดการ เรียนรู้ของครูในยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครพนม เขต 1 ผลการวิจัยพบว่า สภาพการจัดการเรียนรู้ของครูในยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครพนม เขต 1 โดยรวม อยู่ในระดับมาก

3. การเปรียบเทียบภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารสถานศึกษา พบว่า ภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของ ผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม ตามการรับรู้ของผู้บริหารสถานศึกษาและ ครูผู้สอน จำแนกตามสถานภาพการดำรงตำแหน่งและประสบการณ์ในการทำงาน โดยรวม พบว่า แตกต่างกันอย่างมี นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ส่วนจำแนกตามขนาดโรงเรียน โดยรวม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัย ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ ผู้บริหารต้องมีความคิดสร้างสรรค์ในการพัฒนาแนวทาง ใหม่ ๆ และจินตนาการในการกระตุ้นและสร้างแรงบันดาลใจให้กับทีมงาน เพื่อให้ทุกคนร่วมมือกันบรรลุเป้าหมายของ องค์กรอย่างยืดหยุ่นและมีประสิทธิภาพ มีความสามารถในการปรับตัวและตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลงในยุคดิจิทัล ผลการศึกษานี้สอดคล้องกับงานวิจัยงานของของ เกตณี กลิ่นเทศ (2562, บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ภาวะผู้นำ เชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา สุรินทร์ เขต 2 พบว่า การเปรียบเทียบภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา สุรินทร์ เขต 2 ตามความคิดเห็นของครูจำแนกตามประสบการณ์การทำงาน พบว่า โดยรวมและรายด้านทุกด้าน แตกต่างกันอย่าง มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 สอดคล้องกับงานวิจัยของ พิระภัทร พิมพ์คำ (2564, บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่องภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิผลโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาประถมศึกษา นครพนม เขต 2 พบว่า ภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารโรงเรียน ตามความคิดเห็นของ ผู้บริหารโรงเรียนและครูผู้สอนที่มีสถานภาพการดำรงตำแหน่ง ประสบการณ์ในการทำงาน และขนาดของโรงเรียนต่างกัน พบว่า สถานภาพการดำรงตำแหน่งโดยรวม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 ส่วนประสบการณ์ในการ ทำงาน และขนาดของโรงเรียน โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.01

4. การเปรียบเทียบความสามารถในการจัดการเรียนการสอนของครูยุคดิจิทัล พบว่า ผลการเปรียบเทียบ ความสามารถในการจัดการเรียนรู้ของครูในยุคดิจิทัล จำแนกตามสถานภาพการดำรงตำแหน่ง และขนาดของโรงเรียน ในภาพรวม มีความแตกต่างกันโดยมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จำแนกตามประสบการณ์ในการทำงานในภาพรวม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ ครูในยุคดิจิทัลนั้น ให้ความสำคัญของการ พัฒนาการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อออกแบบและพัฒนาหลักสูตร สร้างสื่อการเรียนรู้ที่หลากหลาย รวมถึงการจัด กระบวนการเรียนการสอนทั้งในรูปแบบออนไลน์และออฟไลน์ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการสอนและบริหารจัดการ ชั้นเรียน ผลการศึกษานี้สอดคล้องกับงานวิจัยของสุปรียา ไตรยะพันธ์ และรชฏ สุวรรณบุญ (2565, หน้า 931 – 943) ได้ศึกษาเรื่อง สภาพปัญหาและแนวทางพัฒนาการจัดการเรียนรู้ของครูในยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษานครพนม เขต 1 ผลการวิจัยพบว่า สภาพการจัดการเรียนรู้ของครูในยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาประถมศึกษา นครพนม เขต 1 โดยรวมอยู่ในระดับมาก ผลการเปรียบเทียบ จำแนกตามสถานภาพระหว่าง ผู้บริหารสถานศึกษาและครูโดยรวม พบว่า แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และหากจำแนกตาม

ขนาดโรงเรียนระหว่างโรงเรียนขนาดเล็ก โรงเรียนขนาดกลาง และโรงเรียนขนาดใหญ่เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่าแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 คือ ด้านการเรียนรู้ร่วมกัน ด้านความเป็นผู้นำ ด้านความร่วมมือ ด้านการออกแบบการเรียนรู้ ด้านผู้อำนวยการความสะดวก และด้านการคิดวิเคราะห์ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ เกศกัญญา กตแก้ว (2558, หน้า 84 – 86) ได้ทำการศึกษาเรื่อง สมรรถนะของครูในศตวรรษที่ 21 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 22 จังหวัดนครพนมจำแนกตามสถานภาพและขนาดโรงเรียน ผลการศึกษา พบว่า สมรรถนะของครูในศตวรรษที่ 21 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 22 จังหวัดนครพนมโดยรวม และรายด้านอยู่ในระดับมาก

5. คำสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารสถานศึกษากับ ความสามารถในการจัดการเรียนรู้ของครูในยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม พบว่า โดยรวม มีความสัมพันธ์ทางบวกอยู่ในระดับปานกลาง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารสถานศึกษากับ ความสามารถในการจัดการเรียนรู้ของครูในยุค มีความสัมพันธ์เชิงบวกอยู่ในระดับปานกลางทุกคู่ ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐาน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ ผู้บริหารมีการฝึกทักษะการคิดเชิงสร้างสรรค์ นำแนวคิดใหม่ ๆ มาใช้ในการพัฒนาสถานศึกษา กระตุ้นและสร้างแรงบันดาลใจให้ครูและบุคลากรนำแนวคิดใหม่ ๆ มาพัฒนานวัตกรรมการเรียนรู้ และพัฒนาการปฏิบัติงานให้ก้าวทันการเปลี่ยนแปลง สนับสนุนบุคลากรในโรงเรียนใช้เทคโนโลยีใหม่ ๆ ร่วมกับรูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่หลากหลาย และออกแบบการปฏิบัติงานที่เหมาะสมอันจะนำไปสู่ความสำเร็จตามเป้าหมายและวัตถุประสงค์ที่วางไว้ ซึ่งสอดคล้องกับข้อค้นพบในงานวิจัยของ จินตนา ดีดวงพันธ์ (2565, หน้า 193) ซึ่งพบว่าภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงในยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษามีความสัมพันธ์เชิงบวกกับประสิทธิผลการบริหารโรงเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1.1 จากผลการวิจัย พบว่า ภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารสถานศึกษาที่มีความสัมพันธ์กับความสามารถในการจัดการเรียนการสอนของครูยุคดิจิทัล จำนวน 3 ด้าน ที่สูงที่สุด คือ 1) ด้านการมีจินตนาการ 2) ด้านการมีความคิดสร้างสรรค์ 3) ด้านการมีความยืดหยุ่น ดังนั้น สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม ควรส่งเสริมให้ผู้บริหารสถานศึกษาได้พัฒนาตนเองในด้านดังกล่าว หรือมีการจัดอบรมเชิงปฏิบัติการ เพื่อให้ผู้บริหารสถานศึกษาได้นำความรู้มาปรับใช้ในการบริหารงานต่อไป

1.2 ผู้บริหารสถานศึกษาสามารถนำภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารสถานศึกษาที่มีความสัมพันธ์กับความสามารถในการจัดการเรียนการสอนของครูยุคดิจิทัล ทั้ง 3 ด้าน มาส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครู ไปประยุกต์ใช้ในการบริหารงาน การกำหนดนโยบาย เพื่อขับเคลื่อนภายในสถานศึกษาตามบริบทของตนเอง ให้ครูและบุคลากรเกิดการพัฒนาการจัดการ เรียนรู้ เพื่อตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลงในยุคดิจิทัล ได้อย่างมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

1.3 ผลการวิจัยครั้งนี้ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาซึ่งเป็นหน่วยงานที่ทำหน้าที่ในการพัฒนาฝึกอบรม หรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการฝึกอบรม สามารถใช้เป็นข้อมูลเพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาหลักสูตรการฝึกอบรมให้กับผู้บริหาร ครู และบุคลากรทางการศึกษาได้

2. ข้อเสนอแนะสำหรับการทำวิจัย ครั้งต่อไป

2.1 ควรมีการศึกษาเพื่อวิเคราะห์องค์ประกอบอื่นที่มีผลต่อภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารสถานศึกษาเพิ่มเติมในบริบทของโรงเรียนประถมศึกษา โรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา และโรงเรียนเอกชน

2.2 ควรศึกษาภาวะผู้นำรูปแบบอื่น ๆ ที่มีความสัมพันธ์กับความสามารถในการจัดการเรียนรู้ของครูในยุคดิจิทัล

2.3 ควรศึกษาการพัฒนาารูปแบบภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารสถานศึกษา ทำการวิจัยในรูปแบบการวิจัยเชิงปฏิบัติการ เพื่อพัฒนาความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารสถานศึกษาและความสามารถในการจัดการเรียนรู้ของครูในยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม และพื้นที่อื่น ๆ ต่อไป

เอกสารอ้างอิง

- กุลชลี จงเจริญ. (2562). แนวทางการพัฒนาภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหาร สถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล. *วารสารศึกษาศาสตร์ มสธ*, 12(1), 189 – 210.
- เกตุกัญญา กตแก้ว. (2558). *สมรรถนะของครูในศตวรรษที่ 21* สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 22 จังหวัดนครพนม. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. นครพนม: มหาวิทยาลัยนครพนม.
- เกศณี กลิ่นเทศ. (2562). *ภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารสถานศึกษา* สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาสุนทร เขต 2. วิทยานิพนธ์ ค.ม. บุรีรัมย์: มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์.
- จันจิรา น้ำขาว. (2565). *ภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารกับการบริหารงานวิชาการในโรงเรียน* สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 6. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. นครปฐม: มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- จินตนา ตีดวงพันธ์. (2565). *ภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อการจัดการเรียนรู้ของครูผู้สอน* สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามุกดาหาร. วิทยานิพนธ์ ค.ม. สกลนคร: มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.
- เจนวจิ ศิริสมบัติ. (2566). *ความสัมพันธ์ระหว่างบทบาทของผู้บริหารสถานศึกษากับทักษะการจัดการเรียนรู้ของครู* ในศตวรรษที่ 21 ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาประจำบุรีรัมย์. *วารสารนวัตกรรมการศึกษา และการวิจัย*, 7(2), 573 – 586.
- เจริญ สุระประเสริฐ. (2559). *ภาวะผู้นำของนายกองค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดพิจิตร*. วิทยานิพนธ์ รป.ม. นครสวรรค์: มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์.
- ชูไธรี มะลิเป็ง (2565). *ภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารสถานศึกษากับการบริหารงานด้านการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ในสถานศึกษา* สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาหนองบัวลำภู เขต 2. วิทยานิพนธ์ ค.ม. ยะลา: มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา.
- เดือนใจ สุนกุล. (2562). *ภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษา เขต 2*. วิทยานิพนธ์ ค.ม. ปทุมธานี: มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี.
- บุศรา ปุณริบูรณ์. (2563). *องค์ประกอบภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพของโรงเรียน มัธยมศึกษา* สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 21. วิทยานิพนธ์ ค.ม. สกลนคร: มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.

- พีระภัทร พิมพ์คำ. (2564). *ภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิผลโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 2*. วิทยานิพนธ์ ค.ม. สกลนคร: มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.
- เพ็ญจันทร์ สินธุเขต. (2560). การศึกษาคุณนี้ (ยุคดิจิทัล) : Thailand 4.0. ลำปาง: รายงานสืบเนื่องการประชุมวิชาการระดับชาติ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง ครั้งที่ 3: 2560 “ครุศาสตร์วิจัย 2560/NACE2017: นวัตกรรมแห่งการเรียนรู้”.
- รัตนา แปโค. (2567). *ภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการจัดการเรียนรู้ของครูในยุคดิจิทัล โรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1*. วิทยานิพนธ์ ค.ม. สกลนคร: มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.
- วิจิตรา ลำแดงไชย, ดิกันต์ เพียรธัญญกรณ์, และไชยา ภาวะบุตร. (2565). การพัฒนาเครือข่ายความร่วมมือเพื่อพัฒนาสมรรถนะในการจัดการเรียนรู้ของครูในยุคดิจิทัล โรงเรียนในศูนย์เครือข่ายการศึกษาที่ 19 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 2. *วารสารสังคมศาสตร์และวัฒนธรรม*, 8(1), 67 – 76.
- วีริยา ภูถาวร (2564). การพัฒนาโปรแกรมเสริมสร้างคุณลักษณะครูผู้นำในการจัดการเรียนรู้ยุคดิจิทัลเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา สำหรับโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 20. *Journal of MCU Nakhondhat*, 8(4), 266 – 278.
- สุกัญญา แซ่มซ้อย. (2558). ภาวะผู้นำทางเทคโนโลยี: การนำเทคโนโลยีสู่ห้องเรียนและโรงเรียนใน ศตวรรษที่ 21. *วารสารศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร*, 16(4), 216 – 224.
- สุปรียา ไตรยะพันธ์ และรชฏ สุวรรณภู. (2565). “สภาพปัญหาและแนวทางการจัดการเรียนรู้ของครูในยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 1”. *วารสาร มจร อุบลปริทรรศน์*, 7(3), 931 – 943.
- สุรศักดิ์ เล็กวงษ์. (2563). *บทบาทภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจันทบุรี*. วิทยานิพนธ์ ค.ม. จันทบุรี: มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี.